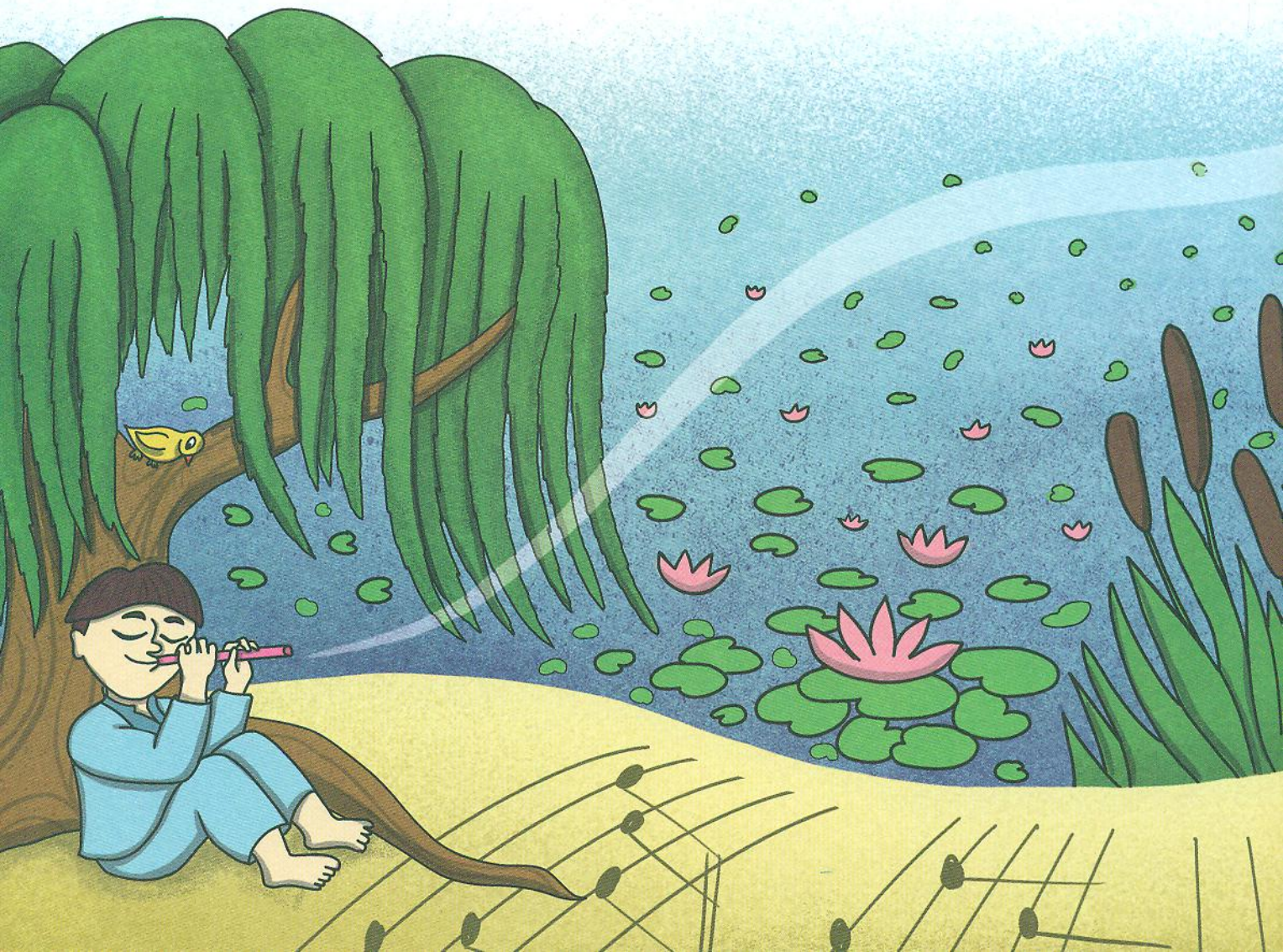

У селі Чорнухи на Полтавщині третього грудня далекого 1722 року було по-справжньому зимно. Завірюха зривала хвіртку на парканчику охайної хатки. А пухнастий сніг укрит солом'яну стріху тієї хатки красивою білосніжною шапкою. Проте в домівці було тепло й затишно. Приємно потріскували дрова в печі та мерехтіли свічки в металевих свічниках. Серед цього спокою почувся дитячий крик. То в рядового козака Сави та його дружини Пелагеї народився хлопчик Гриць.

Малий Гриць ріс дуже допитливим, питання «чому?» не сходило з його вуст. Він постійно розпитував батьків про геть усе, що траплялося на очі, та обожнював спостерігати за навколишнім світом, сидячи під вербою.

А ще полюбляв співати та грати на сопілці. Тому або мугикав якісь пісеньки, або вигравав мелодії прямо посеред вулиці. І те, і те вдавалося йому настільки добре, що якимось на це звернув увагу місцевий дяк. Він навчив Гриця нотної грамоти й поставив першим співаком у церковному хорі.

